

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

עין משפט
נֶר מְצֻוָה

פ"ט מה'

תורה אור השלם

ש"ט ייש בהם. מ' מתקן ט' החטא שלם נז'תם דף צו ס' פיעלון מודח נדר ל' ס"ל מוחזק מ"מ מיל דומיל' וענין זה ע"ה מודח כ"כ קט"ה שם רב שרא שמייה.

ט. מטבח
ו. נון
ה. בישול פנאי
ו. משומות
ג. מטבח
ת. תבשיל (צ.)
ו. ואין
ה. קומת טריה
ט. מטבח
ו. מטבח ציבוי
ה. כף הלהבה
ו. נונכ' ציבוי
ה. געט שערחו.
ס. סנדוויש סוס
ג. ני וווערטו
ו. וווערטו וווערטו
ט. דילול משלך
ו. גמרלו ס. גמרלו
ה. לא יתחללו
ו. צוון מלון
ה. אין בסיס
ט. מטבח מטבח
ו. מטבח לוחו
ה. מטבח לוחו

ה' ב' פרק רביעי בבא מציעא
מודה רבוי יהונן במתנה מועמתה. ויקר נמי קוי כמו מתנה
משמעותם: ותזר והפקדרו אצ'גן. ר' י"מ למפרק י' כי
MRI למשמרת מלון לדבון, כי פליק ספלר מופיע: **אללא אפ"י** שומר
חנן נמי לא היה. ו' גם דממל צפלק קומונין (קמ' ג' פ'): טולן ענבר
להיות מסוכן מקט צויוו
ח' ינו ממש בוגו. כלומר
ק' קוקסיל טו: מאיל וגיקטם
ג' ואידך. קומומ: דבליס

ואתנו מעת צומל ננס קיינו מוקן
למעיקלה קיה צומל סכל וכטה'ל'ע
טול עלא נון נלק עזמו למגמי^ל
מכםילקה קהמיה הילן צעל קיה צומל
סכל: »בל' הא ביתא קמד'
לא מביעאי בו. וזה לדמה זפפרק
טאפריס (צ'ק דר' מו: ופס) סכיניך גלצ'ום
בעל האל קיע' ר' למולן עד ציקינל'ע
עליו צעל סחאל שמיל'ס ייל' דצמונען
הטמיה ניכ'י לאטמולן כסס פמיין
טלכמלה כלבי ואלה'ג' דרכ' כסס פמיין
טלכמלה כמלה קמלה קיימל'ן נון צבומול'ע
נדידי לא' וועוד לטלפיטו'ו לנדין
לטמיינ' סיינו לא' צהמאל' ליס ננטום
צוין דטסמען וטסמלעו'ו באל' סה' נטמן
קען סלק עזמו' מכםיל'ס למגמי'ל'

כיתנא אתה לך מיה דרב אמר ליה במא' דנקיטת זוי' ה' רב להו ואיך דברים נינחו ודברים אין בהן משום מהוסרי אמר ⁶ דאיתמר דאיתמר דברים רב אמר אין בהן משום מהוסרי אמרנה מותיבי רבי יוסי ברבי יוחנן אמר ⁷ כי' נבם משום מהוסרי אמרנה מותיבי רבי יוסי ברבי יוחנן אמרנה מותיבי ר' שמעון אומר אף על פי שאמרו טלית קונה דינר והרב ואין דינר והב קונה טלית מכל מקום קר הלכה אבל אמרו מי שפרע מאנשי דור המבול ומאנשי דור הפלגה הוא עתוד ליפרע ממי שאינו עומד בדבריו תנא ה' ר' דתנן ⁸ מעשה ברבי יוחנן בן מתיא שאמר לבנו צא ושברו לנו פועלים הילך ופסק להם מזונות וכשבא אצל אבי אמר לו בני אפי' אתה עושה להם כטערת שלמה בשעה לא יצאת ידי חובתך עםם שהן בני אברהם יצחק ויעקב אלא עד שלא יתחלו במלאה צא ואמור להם על מנת שאין לכם עלי אלא פת וקטנית בלבד ואי ס' דדברים יש בהן משום מהוסרי אמרנה ה' אמר לה זיל הדר בר שאני התם דפועלים גופיהם לא סמכא דעתיהם מאי טעם מאידע דעל אבוה ספק אי ה' אמר הילו התחלו במלאה וזהו במלאה ודאי סמכי דעתיהם אמרו מימר אמר קמיה דאבא ונחאה ליה ומ' אמר רב' יוחנן ה' והאמר רב' בר חנה אמר רב' יוחנן האומר לחבירו מיתה אני נתן לך יכל להזoor בו יכול פשיטה אלא יmortר להזoor בו אמר רב' פפא ⁹ ומורה רב' יוחנן יבמתנה מועצת סמכא דעתיהם ה' נמי מסתביה דאמר רב' אבא אמר רב' יוחנן ¹⁰ ישראל שאמר לבן לוי כור מעשר יש לך בידי בן לוי רשאי לעשותו תרומה על מקום אחר אי אמרת בשלמא לא מצי למיחדר ביה משום ה' רשאי אלא אי אמרת מצי למיחדר ביה אםאי רשאי אישתחך דכא אכיל מבלים הכא במאי עסקין בנונ שנטולו ממנה וחור והפקדו אצלו אי ה' רשאי סיפא נתנו לבן לוי אחר אי אין לו עליון אלא תרומה וא' סלקא דעתך בנונ שנטולו ממנה וחור והפקדו אצלו אםאי אין לו עליון אלא תרומה בינו רמשבה ממונא אית לה נביה אלא לאו שמע מינה יבדלא נטלו שמע מינה ההוא גברא דיהיב זוי' אשומשמי לסוף אייקר שומשמי הדרו בהו ואמרו לה היה לית לנ שומשמי שkol ווזק לא שkil ווזיה איגנוב אותו לקמיה הרבה אמר לה כוין לדמי לך שkol ווזק ולא שkil לאי מביעא שומר שבר דלא הוי אלא אפיקו שומר חנס נמי לא הוי אמרו לה רבנן לדבא זואה בעי לקבולי עלייה מי שפרע אמר לה ה' נמי אמר רב פפי אמר לי רבנית לדידי אמר לי ¹¹ ה' החוא מרבען ורב טבות שמיה ואמרי לה רב שמואל בר ומרא שמיה דאי הו ירב' ליה כל הילא דעתלמא לא הו קא משני בדבריה בידידי הוה עובדא הוה יומא אפנאי דמעלי שבתא הוה והוה יתבנא ואתה הוה גברא וכי אבבא אמר לי אית לך שומשמי לבוני אמר'

הנה מבחן דפספ. נמיה מפק לה נ
ובסתה מילא לנו קריינה ביה לה יוגה
חינו מסמן כלג: מלג דר' יפה כו'
וואי כב' כב' וכו'. ויה' נון מוקצת מוי צפ

גיגנו. נכל מעתה. רצ' נטענימה לדלה
כונגו סוק קונה: פון צלאן גויפא.
ההסין י"ב נויגן וויליפס בנטה סלהן
ההס ע"ז נויגן: אהן שפה פון צלאן
כו. כלומר כהטמה מדגר פון צלאן
לנו קיס בדליך ווילך חומס: אהן
יזכר אהן צפה כו. צבעה טרוי
חויכר סלודו גל ייחן גוד בעטו נקנות
חוכמי נומחה קימנו. הולמיה ייך צבן
מאנס מומוקלי לומנה: סאניה קיה.
להטכון דצי יומן בן מימי דפליג:
מעטה ניך יונן כו. מאנס שיל
באנטרכט התי שפועלים צויאן להט
בנו נוחר צמננו עד צלאן ייחילו
המגלחסה ולפוקן נאס מונאות קליס:
אל פמאנד דעפניו. על דכרי צבן:
מיימר אהן קימה. ככבר סודינו מא
פסק נו ווילר: מי אהר דצי יומן
כל. לייט זגדליך מסוס חקלון
לומנה: יגול לחוז כו. וקשיין נן
יכול פטיט דסן גל נסן ווילן כה
בצ"ד נומפו: אהן. וועל גל כיכר
מוחת נוחור צו קומל ווילסמן
להטפלו מקלון לומנה ליכי: מודה ר'
יומן נמאנס מועטה. ככבר סודינו מא
פסק נו ווילר: מפוס דלקניים לילויריה:
לומזו מסוס דסמכל דעטיטה דמקבל
הילדוריה ולי אהר מותר נוחור צו
במננה מילוטס קומל דלן סמכל
דעטיטה דמקבל דלקניים לילויריה:
לן נו. כל נו קרו צן נו: כו
מעטר יט נך בדי. צעישטמי מפלורומי
וילגנו נך: סרומות מעאר. סקלוי
מפליט מעער נכסן מעער מן
סמנעלר: מפוס פלי רטה. שיט נו
לטמן על מוש סכטבו (טפייה ג)
שרhitim יטלול גל יעמץ טולב וויל
ידכטו כו וויל יטנו נלוי מהר וויל
מננה מועטם שיל צלאן ליטול
במנעל וויל גלן מוצמת סמלקה צביס
ביזו ממילא לתה נכל גל נו צילדה:
אהן נו גלן. אהן נו גלן נו לי רהצן
על יטלול וויל: אהן צ"מ
סאנטימו נטולט נוכבה: אהן צ"מ
בדלן גטלו. וויל זגדליך מסוס
מקלון לומנה: אהן צומר חנס נמי
אל כו. ווילינו פטטו צטמילן
טפלוין: וכאל צען לנטולו כו.
וללמג גל קו מוקל ווילסמן דווי
דרילס כו: כי קובל מי צפלע: כדי
הסומטמן לו יקובל מי צפלע: כדי
כה שנדלה. יהוט מעטה
דטטטמן על דע סייס ווילן כן סייס
טהלון קידלטיס נחתם הסומטמן גל
סימני מוח כי גלן מלנו צל שעלה וויל
על כן נטהן גלן גלן כך קה
הממי

(ט) [כברות יג:], (ט) [לע']
 דר מם. ע"ז [לע'ן עט
 טוטו, פ"ג:], (ט) [לע'ן דע-
 פג:]. (ט) לע' מוק' נעל'ין גל-
 ד"ה [סמלין], (ט) [גאנדרין]
 ע"ז [לע'ן], (ט) לע' ס"ך כי צ'
 ס"ק 3', (ט) סי'יןcludens צ'
 (ט) לע' קיטוב נומוק' צ'
 מ: ד"ה וטפ' וק' מם

יבינו חננאל